

for udlevering efter dødsboskiftelovens § 34 imidlertid ikke være opfyldt.

Udlevering efter dødsboskiftelovens § 34 kan omfatte såvel afdødes fælleseje og skilsmissesæreje som afdødes fuldstændige særeje.

Anvendelsesområdet for dødsboskiftelovens § 34 er i høj grad sammenfaldende med anvendelsesområdet for reglen i § 14 A i den indtil 1. juli 1995 gældende arveafgiftslov. Efter denne bestemmelse kunne den efterlevende ægtefælle efter en person, der ikke efterlod sig livsarvinger, få udsættelse med betalingen af arveafgiften. I skattemæssig henseende blev den efterlevende ægtefælle da ligestillet med dem, der fik boet udleveret til uskiftet bo, jf. bl.a. kildeskattelovens § 29, stk. 2, i den indtil 1. juli 1995 gældende formulering. Arveafgiftslovens § 14 A er ikke videreført ved boafgiftsloven, eftersom der i stedet er indført afgiftsfrihed med hensyn til arv mellem ægtefæller.

Det foreslås, at reglerne i afsnit III fortsat ikke kun skal omfatte efterlevende ægtefæller i uskiftet bo og ægtefæller, som får udleveret dødsboet efter førstafdøde i henhold til »150.000 kr.s-reglen« el.lign., jf. herved ovenfor ad nr. 2, men tillige skal omfatte efterlevende ægtefæller, der ved et egentligt skifte overtager dødsboet som enarving. Det foreslås således bl.a., at udlevering af dødsboet til forenklet privat skifte efter dødsboskiftelovens § 34 skal medføre beskatning efter kapitel 10, og at dette skal gælde, uanset om udleveringen omfatter afdødes fælleseje, skilsmissesæreje eller fuldstændige særeje.

Nr. 4 skal ses i forlængelse af det ovenfor anførte vedrørende nr. 3. Som nævnt ovenfor ad nr. 3 forudsætter forenklet privat skifte, at den efterlevende ægtefælle er den eneste arveberettigede efter førstafdøde. Tilstedeværelsen af et legat, der skal opfyldes ved førstafdødes død, hindrer således anvendelse af § 34. Dette gælder uanset legatets størrelse.

Hvis nr. 4 var udeladt af lovforslaget, ville ægtefæller, der ønskede, at den efterlevende på én gang skulle opnå boafgiftsfrihed og dødsbobeskatning af formuen, kunne nå dette mål ved at oprette testamente, hvorefter en ganske ubetydelig del af boet skulle udloddes som arv eller legat til andre ved førstafdødes død.

Efter nr. 4 kan dødsbobeskatning ikke opnås gennem indsættelse af testamentariske arvinger eller legatarer.

Nr. 4 omfatter alle tilfælde, hvor den efterlevende ægtefælle er eneste legale arving, dvs. alle tilfælde, hvor førstafdøde ikke efterlader sig livsarvinger.

Det foreslås i stk. 2, at reglerne i dette kapitel skal finde anvendelse, hvadenten et uskiftet bo etableres umiddelbart i forbindelse med dødsfaldet, eller der i

første omgang påbegyndes et skifte. Hvis der forud for udleveringen af boet til den efterlevende ægtefælle er skiftet med en eller flere livsarvinger efter førstafdøde, skal reglerne dog ikke finde anvendelse. Sådanne kombinationer af skifte og uskiftet bo omfattes i stedet efter forslaget til § 2, stk. 1, nr. 2, af reglerne i afsnit II, således at det uskiftede bo udgør en udlodning til den efterlevende ægtefælle.

En tilsvarende regel foreslås for tilfælde, hvor et påbegyndt egentligt skifte munder ud i udlodning af hele boet til den efterlevende ægtefælle efter bestemmelserne i arvelovens §§ 7 a og 7 b (f.eks. »150.000 kr.s-reglen« i § 7 b, stk. 2.), dvs. tilfælde, hvor dødsboskiftelovens § 22 kunne have været anvendt, hvis man umiddelbart havde haft overblik over boets størrelse.

Forslaget er i hovedtræk i overensstemmelse med de gældende regler i kildeskattelovens § 20 C, stk. 1-3. Anvendelsesområdet er imidlertid udvidet. Hvor det efter de gældende regler er tilstrækkeligt for at opnå beskatning efter dødsboskattereglerne, at der skiftes med en hvilkensomhelst arving (men ikke en legatar) efter førstafdøde, kræves det efter forslaget, at der skiftes med en livsarving efter førstafdøde. Baggrunden herfor er, at dødsboskiftelovens § 13, som en nyskabelse i forhold til de gældende skifteregler, giver en arvelader mulighed for at bestemme ved testamente, om en person skal være arving eller legatar.

Det foreslås ved stk. 2, 3. pkt., at en eventuel mellemperiodebeskatning af afdøde skal ophæves, og der gives regler for, hvordan der skal forholdes, hvis mellemperiodebeskatningen har medført henholdsvis ind- og udbetaling af skattebeløb. Har dødsboet således indbetalt beløb, skal disse efter forslaget godskrives ægtefællen. Har dødsboet modtaget beløb, som nu skal tilbagebetales, foreslås det, at disse opkræves i forbindelse med den efterlevende ægtefælles skat for det indkomstår, hvori boet sluttes.

Reglen i stk. 2, 3. pkt., svarer delvis til den nugældende regel i kildeskattelovens § 20 C, stk. 1, 2. pkt.

Bestemmelsen i stk. 3 omhandler tilfælde, hvor førstafdøde efterlader sig både fælleseje og/eller skilsmissesæreje og fuldstændigt særeje.

Det foreslås, at der ved afgørelsen af, hvilke beskatningsregler der skal finde anvendelse ved sådanne blandede formueordninger, skal tages udgangspunkt i, hvad der sker med fællesboet. Hvis såvel fællesboet som særboet overtages af den efterlevende ægtefælle efter en af reglerne i stk. 1 eller stk. 2, 1. pkt., (– ikke nødvendigvis den samme regel for henholdsvis fællesboet og særboet), skal beskatningen af den efterlevende ægtefælle fuldt ud ske efter